

24 ля. И ^впорази го Израиль съ остро-то на ножътъ, и облада земѣжъ-тъ му отъ Арионъ до Явокъ, до Аммоновы-тъ сынове; понеже прѣдѣли-тъ на Аммоновы-тъ сынове бѣхъ крѣпки. И облада Израиль всички тѣзи градове: и насели съ Израиль въ всички-тѣ градове на Аморрѣцъ-тъ, въ Есевонъ, и въ всички-тѣ него-
25 села. Понеже Есевонъ бѣ градъ на Аморрѣцъ-тъ царь Сиона, който бѣше направилъ бой съ прѣдѣнишъ-тъ Моавскъ царь, и зѣлъ бѣ отъ рѣкѣ-тъ му всич-
26 кѣ-тъ на земѣжъ до Арионъ. За това коин-
ко говорять съ притчи казуватъ:

Елате до Есевонъ:

Да ся съгради и да ся утвѣрди градъ-тъ на Сиона.

28 Зашото ^вогнь излѣзе изъ Есевонъ,
Пламень изъ градъ-тъ Сионовъ;
Пояде ^вАръ Моавовъ,
И князове-тъ на высоки-тѣ мѣста на Ар-
ионъ.

29 Горко ти, Моаве!
Погињъ ты, народе ^вХамосовъ!
Даде избѣгнѣлъ-тъ си сынове,
И дѣщери-тъ си, плѣнницы
На Сиона Аморрѣцъ-тъ царь.

30 Ный ти устрѣлихъ:
Есевонъ погињъ ^вдо Девонъ:
И запустихъ гы ^вдо Нофъ,
Която ся простира до Медевѣжъ.

31 И насели ся Израиль въ земѣжъ на
32 Аморрѣцъ-тъ. Послѣ проводи Моисей да
съгледателствуватъ ^вЯзиръ: и прѣвзѣхъ
села-та му, и испадихъ Аморрѣцъ-тъ
коинто бѣхъ въ тѣхъ.

33 Тогазъ ^жся върихъ и възлѣзохъ по
пажъ-тъ къмъ Васанъ: а Огъ Васанскъ-
тъ царь излѣзе на среџъ имъ, той и
всички-тѣ му людіе, на бранъ ^ввъ Едраи.
34 И рече Господь Моисею: ^вНе бой ся отъ
него; зашото азъ ще прѣдамъ въ рѣцѣ-
тъ ви него и всички-тѣ му людіе, и зе-
мѣжъ-тъ му; и ^вда му направиши така,
както направи на Сиона Аморрѣцъ-тъ-
35 царь, който живѣашъ на Есевонъ. И ^впо-
разихъ него, и сынове-тѣ му, и всички-
тѣ му людіе, додѣто му не останжъ ни е-
динъ остатъкъ; и завладѣхъ земѣжъ-тъ му.

ГЛАВА 22.

1 И ^вдигижъ ся Израилеви-тѣ сынове,
и расположихъ станъ на Моавовы-тѣ по-
2 лета отсамъ Йорданъ, среџъ Йерихонъ. И
Валакъ Сепфоровъ сынъ видѣ всичко

^в Втор. 2: 33. 29; 7. Ин. Нав.
12; 1, 2. 24; 8. Неем. 9;
22. Исаи. 135; 10, 11. 136;
19. Апос. 2; 9.
^в Иер. 48; 45, 46.
^в Втор. 2; 9, 18. Иса. 15; 1.
^в Суд. 11; 24. 3 Цар. 11;
7. 33. 4 Цар. 23; 13. Иер.
48; 7, 13.

^ю Иер. 48; 18, 22.
^я Иса. 15; 2.
^ж Гл. 32; 1. Иер. 48; 32.
^ѣ Втор. 3; 1, 29; 7.
^а Ин. Нав. 18; 12.
^б Втор. 3; 2.
^с Ст. 24. Исаи. 135; 10, 11.
136; 20.
^и Втор. 3; 3, ^и арг.

3 що стори Израиль на Аморрѣцъ-тѣ. И ^вубоя ся много Моавъ отъ людіе-тѣ, за-
щото бѣхъ многочисленни; и Моавъ бѣ-
ше въ недоумѣніе поради Израилеви-тѣ
4 сынове. И рече Моавъ ^вна Мадамскъ-тѣ
старѣйшины: Сега това множество ще
пояде всичко около насть, както говедо
поязда трѣвѣ-тѣ въ поле-то. И Валакъ
5 сынъ Сепфоровъ бѣше царь на Моавианы-
тѣ въ това времѣ. И проводи посланици
до Валаама, ^всына Веорова въ Фа-
суръ, който бѣше при рѣкѣ-тѣ Евфратъ
въ земѣжъ-тѣ на сынове-тѣ на людіе-тѣ
му, за да го повыка, и заржча да му ка-
жжть: Ето, людіе излѣзохъ изъ Егы-
петъ; ето покрываютъ лице-то на земѣжъ-
6 тѣ, и сѣдятъ среџъ мене. И сега ела,
молїжъ ти ся, ^жпрокълни ми тѣзи людіе,
защото сж по силни отъ мене: негли быхъ
могъ да гы поразиши и да гы испадиши
изъ земѣжъ-тѣ; понеже знаишъ че ты ко-
гото благословиши, благословенъ е, а ко-
7 гото прокълниши, прокълтъ е. И отдохъ
Моавови-тѣ старѣйшины, и Мадамскъ-
тѣ старѣйшины ^всъ дарове за вълхование-
8 и казахъ му Валакови-тѣ думы. А той
имъ рече: ^вОстанжъ тука тѣзи ношъ, и
ще ви дамъ отвѣтъ, както ми каже Го-
сподъ. И останжъ Моавови-тѣ князове
у Валама.

9 И ^идойде Богъ при Валаама, и рече:
10 Шо сж тѣзи человѣци у тебе? И рече
Валаамъ Богу: Валакъ Сепфоровъ-тѣ
сынъ царь-тѣ на Моавианы-тѣ, пратиши
11 гы ^и до мене ^и ми казувъ: Ето людіе-тѣ
коинто излѣзохъ изъ Егыпетъ и покрыхъ
лице-то на земѣжъ-тѣ; ела сега, прокълни
ми гы: негли быхъ могъ да ся бїжъ съ
12 тѣхъ, и да гы испадиши. И рече Богъ Ва-
лааму: Да не идешъ съ тѣхъ, нито да
прокълниши людіе-тѣ, защото ^всж благо-
словени.

13 И като станж Валаамъ сутринъ-тѣ, ре-
че на Валакови-тѣ князове: Идѣте въ
земѣжъ-тѣ си: защото не рачи да мя пу-
14 сне Господъ, да дойдѫ съ васъ. И ста-
нажъ Моавови-тѣ князове, та дойдохъ
при Валакъ, и рекохъ: Валаамъ не рачи
да дойде съ настъ.

15 А Валакъ проводи пакъ князове, по-
16 много и по почтены отъ онѣзи: И дой-
дохъ при Валаама та му рекохъ: Така
говори Валакъ сынъ Сепфоровъ: Молїжъ
ти ся, нищо да тя не въспре да дойдѣши
17 до мене; Защото ще тя почтж съ голѣмы

[—]
^а Гл. 33; 48.
^б Суд. 11; 25.
^в Иех. 15; 15.
^г Гл. 31; 8. Ин. Нав. 13; 21.
^д Втор. 23; 4. Ин. Нав. 13;
22. 24; 9. Неем. 13; 1, 2.
Мих. 6; 5. 2 Пет. 2; 15.
^е Вин. Гл. 23; 7. Втор.
32; 4.
^ж Гл. 23; 7.
^з 1 Цар. 9; 7, 8.
^и Ст. 19.
^и Ст. 20. Быт. 20; 3.
^к Гл. 23; 20. Рам. 11; 29.